

کودکان انگلیسی به اینترنت وصل می شوند

گزارش یک همایش ملی

نوشته: سونیالیوینگستون

ترجمه: داوود حیدری

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات
رتال جامع علوم انسانی

معرفی طرح پژوهش

هدف پژوهش «کودکان انگلیسی به اینترنت وصل می شوند»^۱ (UKCGO) ارائه ی یک بررسی دقیق و به موقع درباره ی استفاده ی نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله از اینترنت است. در این طرح پژوهشی، مخاطرات و فرصت های استفاده از اینترنت با هدف ایجاد بحث های دانشگاهی و تعیین چارچوبی سیاست گذارانه برای استفاده ی کودکان و جوانان از اینترنت، مقایسه می شوند. بودجه ی این پژوهش را «شورای پژوهش های اقتصادی و

اجتماعی» تحت برنامه ی جامع الکترونیک متقبل شد که بودجه ی برنامه ی مذکور را شرکت های AOL، BSC چلیدرن اینترنتشنال^۲، سیتی زن آنلاین^۳ و ITC می پردازند.

در این پژوهش، یافته های به دست آمده از یک پیمایش بزرگ ملی ارائه می شوند که در خانه ها و به صورت چهره به چهره اجرا شده و پر کردن هر یک از پرسش نامه های آن تقریباً ۴۰ دقیقه به طول انجامیده است. ۱۵۱۱ نوجوان ۹ تا ۱۹ ساله و ۹۰۶ تن از والدین نوجوانان ۹ تا ۱۷ ساله که با استفاده از نمونه گیری منطقه ای تصادفی

در سرتاسر انگلستان انتخاب شده بودند، در آن شرکت کردند. این بررسی مکمل گزارش کیفی اخیر طرح «درباره‌ی تجربیات جوانان از اینترنت» محسوب می‌شود.

این پژوهش میدانی از طریق مصاحبه‌ی شخصی با کودکان از طریق رایانه‌ی چند رسانه‌ای (CAPI) و ارسال پرسش‌نامه برای والدین آن‌ها، در فاصله‌ی زمانی ۱۲ ژانویه تا ۷ مارس ۲۰۰۴ صورت پذیرفت. در این گزارش، کلیه‌ی درصدها براساس آمارهای جمعیتی تنظیم شده‌اند.

یافته‌های مهم درباره‌ی دسترسی به اینترنت و نابرابری‌ها

دسترسی به اینترنت^۲ و استفاده از آن بین کودکان و جوانان انگلیسی رواج دارد و به طور قابل ملاحظه‌ای از میزان آن بین بزرگسالان بیش‌تر است. به علاوه در سطح اروپا نیز، دسترسی به اینترنت در انگلیس بسیار بالاست. با وجود این، نابرابری‌هایی، جدی به ویژه در دسترسی خانگی به اینترنت، بین کودکان و جوانان انگلیسی مشاهده می‌شود. به وجود آمدن تحولات مداوم در ماهیت و کیفیت دسترسی، حاکی از معیارها و انتظاراتی است که به سرعت ترقی می‌کنند.

دسترسی به اینترنت بین نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله

○ دسترسی خانگی رو به افزایش است: ۷۵ درصد نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله از طریق رایانه‌های خود در خانه به اینترنت دسترسی دارند. در حال حاضر، ۷۴ درصد از طریق رایانه، میز فرمان بازی‌ها یا تلویزیون دیجیتال به اینترنت دسترسی دارند. یک چهارم نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله (۲۳ درصد)، به هیچ وجه از طریق رایانه‌های خود در خانه به اینترنت دسترسی ندارند و ۲۹ درصد به کلی چنین امکانی را ندارند.

○ دسترسی به اینترنت در مدرسه‌ها تقریباً همگانی است: ۹۲ درصد دانش‌آموزان در مدرسه‌ها به اینترنت دسترسی دارند. از این عده یک چهارم (۲۴ درصد) در خانه، اینترنت در دسترسشان نیست. با وجود این، دو سوم آنها (۶۴ درصد) در مکانی دیگر نیز می‌توانند از اینترنت استفاده کنند.

○ تفاوت‌های اجتماعی - اقتصادی قابل توجه هستند: ۸۸ درصد کودکان طبقه‌ی متوسطه و تنها ۶۱ درصد کودکان طبقه‌ی کارگر در خانه‌های خود به اینترنت دسترسی دارند. ۸۶ درصد کودکان مناطقی از انگلستان که کمی محروم هستند، در مقایسه با ۶۶ درصد در مناطقی که بسیار محروم هستند، از طریق رایانه‌های خود در خانه، از اینترنت استفاده کرده‌اند.

○ خانوارهایی که بچه‌دار هستند، از نظر دسترسی به اینترنت مقدمند: آن‌ها در حال حاضر دارای چند رایانه به اضافه‌ی دسترسی به اینترنت از طریق باندهای عریضی هستند. ۳۶ درصد بیش از یک رایانه در

خانه دارند و ۲۴ درصد در خانواده‌هایی زندگی می‌کنند که به باند عریض دسترسی دارند.

○ ابزار دسترسی در حال متنوع شدن هستند: ۸۷ درصد در خانه رایانه دارند (۷۱ درصد به اینترنت هم دسترسی دارند)؛ ۶۲ درصد تلویزیون دیجیتالی دارند (۱۷ درصد به اینترنت هم دسترسی دارند)؛ ۸۲ درصد میز فرمان بازی‌های رایانه‌ای دارند (۸ درصد به اینترنت هم دسترسی دارند)؛ و ۸۱ درصد تلفن همراه شخصی دارند (۳۸ درصد به اینترنت هم دسترسی دارند).

○ چند رایانه در اتاق‌های شخصی وجود دارد: یک پنجم (۱۹ درصد) در اتاق‌های خواب خود به اینترنت دسترسی دارند. ۲۲ درصد پسران در مقایسه با ۱۵ درصد دختران، ۲۱ درصد کودکان طبقه‌ی متوسطه در مقایسه با ۱۶ درصد کودکان طبقه‌ی کارگر، ۱۰ درصد ۹ تا ۱۱ ساله‌ها در مقایسه با ۲۶ درصد ۱۶ تا ۱۷ ساله‌ها، کم‌تر از نیمی از رایانه‌های متصل به اینترنت در خانه‌ها، در اتاق عمومی (نشیمن) قرار دارند، و چهار پنجم (۷۹ درصد) کسانی که در خانه به اینترنت دسترسی دارند، گزارش می‌کنند که عمدتاً وقتی تنها باشند، از اینترنت استفاده می‌کنند.

یافته‌های مهم درباره‌ی ماهیت استفاده از اینترنت

○ بیشتر جوانان به دفعات زیاد هر چند غالباً به مدت زمان کم، از اینترنت استفاده می‌کنند. آن‌ها برای طیف وسیعی از مقاصد، که همه‌ی آن‌ها به لحاظ اجتماعی مورد تأیید نیستند، اینترنت را مورد استفاده قرار می‌دهند.

○ بیش‌تر آن‌ها کاربران روزانه یا هفتگی هستند: نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله عمدتاً به کاربران روزانه (۴۱ درصد) و کاربران هفتگی (۴۳ درصد) تقسیم می‌شوند. تنها ۱۳ درصد هر از گاهی از اینترنت استفاده می‌کنند، و تنها ۳ درصد غیرکاربر به شمار می‌آیند.

○ بیش‌تر آن‌ها، به مدت کم‌تر از یک ساعت از اینترنت استفاده می‌کنند: یک پنجم (۱۹ درصد) ۹ تا ۱۹ ساله‌ها روزانه به مدت ده دقیقه به اینترنت متصل هستند. نیمی از آن‌ها، بین تقریباً نیم ساعت (۲۵ درصد) تا یک ساعت (۲۳ درصد) روی خط هستند و یک پنجم دیگر، به مدت بین یک ساعت (۱۴ درصد) تا سه ساعت (۶ درصد) در روز به اینترنت وصل می‌شوند. یک نفر از هر ۲۰ نفر (۵ درصد)، بیش از سه ساعت در یک روز معمولی وقت خود را با اینترنت می‌گذرانند.

○ زمان بیش‌تر صرف تماشای تلویزیون یا بودن در کنار اعضای خانواده می‌شود: زمان استفاده از اینترنت هنوز کم‌تر از زمانی است که صرف تماشای تلویزیون یا بودن در کنار اعضای خانواده می‌شود. اما این زمان به اندازه‌ی زمانی است که صرف انجام تکالیف و بازی‌های رایانه‌ای می‌شود و بیش‌تر از زمانی است که با تلفن یا با

مطالعه سپری می شود.

○ استفاده نکردن از اینترنت صرفاً به علت دسترسی نداشتن به آن نیست: دسترسی و تخصص همچنان مسائلی مهمی هستند. از میان کسانی که به دفعات کم از اینترنت استفاده کرده یا اصلاً از آن استفاده نکرده اند، ۴۷ درصد می گویند به اینترنت دسترسی ندارند، ۲۵ درصد به آن علاقه ندارند، ۱۵ درصد نمی دانند چگونه از اینترنت استفاده کنند و ۱۴ درصد وقت استفاده از آن را ندارند.

○ حتی کسانی که به دفعات زیاد از اینترنت استفاده می کنند، بهره‌ی کمی از شبکه می برند: نیمی از کسانی که دست کم هفته‌ای یک بار به اینترنت وصل می شوند، استفاده‌ی خود را بر کم تر از پنج پایگاه شبکه‌ای متفاوت متمرکز می سازند.

یافته‌های مهم درباره‌ی آموزش و پرورش، یادگیری و سواد

○ بسیاری درس نحوه‌ی استفاده از اینترنت را فرا نگرفته اند: به رغم تأکیدی که در سیاست‌های آموزش بر فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) می شود، تقریباً یک سوم (۳۰ درصد) دانش‌آموزان گزارش می کنند که در زمینه‌ی استفاده از اینترنت هیچ درسی فرا نگرفته اند؛ هر چند به بیش تر آن‌ها مطالبی تدریس شده است. ۲۳ درصد گزارش می کنند که درس‌های زیادی فرا گرفته اند، ۲۸ درصد چند درس فرا گرفته اند و ۱۹ درصد تنها یک یا دو درس فرا گرفته اند.

○ شکاف مهارتی بین والدین و فرزندان محسوس است: فرزندان معمولاً خود را واردتر از والدینشان می دانند. ۲۸ درصد والدینی که از اینترنت استفاده می کنند، در مقایسه با تنها ۷ درصد کودکانی که روزانه یا هفتگی به اینترنت وصل می شوند، خود را مبتدی توصیف می کنند، و تنها ۱۲ درصد والدین در مقایسه با ۳۲ درصد فرزندان،

بیش تر آن‌ها از اینترنت برای جست‌وجوی مطالب و انجام تکالیف استفاده می کنند: از بین ۸۴ درصد نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله‌ای که روزانه یا هفتگی از اینترنت استفاده می کنند، ۹۰ درصد برای انجام تکالیف مدرسه یا دانشگاه، ۹۴ درصد برای کسب اطلاعات در مورد سایر مسائل، ۷۲ درصد برای ارسال و دریافت نامه‌های الکترونیکی، ۷۰ درصد برای بازی‌های اینترنتی ۵۵ درصد برای ارسال و دریافت پیام‌های فوری، ۴۵ درصد برای بارگذاری موسیقی و ۲۱ درصد برای حضور در اتاق‌های گفت‌وگو از آن بهره می برند. به علاوه، ۴۴ درصد به جست‌وجوی اطلاعات درباره‌ی مشاغل و اقلام آموزشی می پردازند، ۴۰ درصد به جست‌وجوی محصولات یا خرید اینترنتی می پردازند و ۲۶ درصد اخبار را می خوانند.

○ برخی از اینترنت برای فعالیت‌هایی استفاده می کنند که کم تر مورد تأیید هستند: از بین نوجوانان ۱۲ تا ۱۹ ساله‌ای که روزانه یا هفتگی به اینترنت متصل می شوند، ۲۱ درصد اذعان می کنند که مطلبی را از اینترنت برای یک طرح پژوهشی در مدرسه رونوشت برمی دارند و آن را به عنوان کار خودشان ارائه می کنند، ۸ درصد مدعی هستند که پایگاه شبکه‌ای یا نامه‌ی الکترونیکی یک نفر دیگر را هک کرده اند، ۵ درصد به یک پایگاه اینترنتی برای یافتن دوستی از جنس مخالف سر زده اند، و ۴ درصد پیام‌هایی را برای دیگران ارسال کرده اند تا آن‌ها را ناراحت یا تهدید کنند.

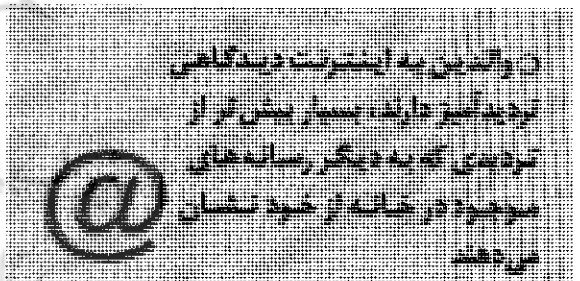
از هر شش نفر نوجوان ۹ تا ۱۹ ساله، یک نفر (۱۶ درصد) خیلی کم از اینترنت استفاده کرده یا اصلاً استفاده نکرده است. حتی در بین کاربرانی که به دفعات بیش تری به اینترنت متصل می شوند، استفاده از آن اغلب محدود است.

خود را پیشرفته می‌دانند. هرچند بیش‌تر والدین و فرزندان به مهارت‌های جست‌وجوی خود اطمینان دارند، در بین والدین تنها یک نفر از هر سه نفر چگونگی درست کردن نشانی نامه‌ی الکترونیکی را بلد است و تنها یک پنجم یا کم‌تر، می‌توانند یک فیلتر بگذارند، و ویروس‌ها را حذف کنند، موسیقی بارگذاری کنند و مشکلی را برطرف سازند.

○ کودکان از مهارت‌های اساسی برای ارزیابی محتوای مطالب اینترنتی برخوردار نیستند، از هر ۱۰ دانش‌آموز ۹ تا ۱۹ ساله، چهار نفر به بیش‌تر اطلاعات موجود در اینترنت اعتماد دارند، نیمی از آن‌ها به برخی اطلاعات اعتماد دارند و فقط یک نفر به بسیاری از اطلاعات اینترنتی به دیده‌ی تردید نگاه می‌کند. تنها ۳۳ درصد از ۹ تا ۱۹ ساله‌هایی که دست کم هفته‌ای یک بار به اینترنت وصل می‌شوند، می‌گویند که به آن‌ها گفته شده است، چگونه قابل اعتماد بودن اطلاعات اینترنتی را ارزیابی کنند. از بین والدین نوجوانان ۹ تا ۱۷ ساله نیز، تنها ۴۱ درصد اطمینان دارند که فرزند آن‌ها چگونگی ارزیابی کردن اطلاعات اینترنتی را فرا گرفته است.

○ بنابراین، برای افزایش سواد و مهارت‌های مرتبط با اینترنت کودکان و والدینشان مجال زیادی هست. بسیاری از کودکان، بی‌آن‌که مهارت‌های ارزیابی منتقدانه را داشته باشند، دارند از اینترنت استفاده می‌کنند و بسیاری از والدین برای راهنمایی و پشتیبانی استفاده‌ی فرزندان خود از اینترنت، مهارت ندارند.

یافته‌های مهم درباره‌ی هرزه‌نگاری اینترنتی

نتایج بررسی UKCGO نشان می‌دهد، ورود به سایت‌های مستهجن برای کودکان و نوجوانان امری معمولی است، اما اغلب تجربه‌ای ناخوشایند برای آن‌ها تلقی می‌شود. از بین نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله‌ای که دست کم هفته‌ای یک بار به اینترنت وصل می‌شوند: ○ بیش از نیمی از آن‌ها مطالب و تصویرهای مستهجن اینترنتی را دیده‌اند: از هر ده نفر تقریباً شش نفر (۵۷ درصد) به سایت‌های مستهجن وارد شده‌اند. با وجود این، تنها ۱۶ درصد والدین تصور می‌کنند که فرزند آن‌ها مطالب و تصویرهای مستهجن را در اینترنت دیده است.

○ بیش‌تر مطالب و تصویرهای مستهجن ناخواسته دیده می‌شوند: ۳۸ درصد در حالی که سرگرم کاری دیگر بوده‌اند، پنجره‌های حاوی

مطالب و تصویرهای مستهجن را دیده‌اند، ۳۸ درصد در حالی که در جست‌وجوی چیز دیگری بوده‌اند، تصادفاً به یک سایت مستهجن وارد شده‌اند، ۲۵ درصد نامه‌های حاوی مطالب و تصویرهای مستهجن را از طریق پست الکترونیکی یا پیام‌های فوری دریافت کرده‌اند، ۱۰ درصد عامدانه به یک سایت دریافت و تماشا کرده‌اند، و ۲ درصد از کسی که او را در اینترنت ملاقات کرده‌اند، مطالب و تصویرهای مستهجن دریافت کرده‌اند.

○ در اینترنت بیش‌تر از سایر رسانه‌ها، مطالب و تصویرهای مستهجن وجود دارد: ۶۸ درصد نوجوانان ۱۲ تا ۱۹ ساله مدعی هستند که مطالب و تصویرهای مستهجن را در اینترنت دیده‌اند.

که ۲۰ درصد آن‌ها می‌گویند، به «دفعات زیاد» این مطالب و تصویرها را دیده‌اند. از این گذشته، ۵۳ درصد والدین معتقدند (و فرزندانشان با نظر آن‌ها موافق هستند) که در اینترنت در مقایسه با تلویزیون، ویدیو، یا مجلات، بیش‌تر احتمال دارد که مطالب و تصویرهای مستهجن به کودکان عرضه شود.

○ واکنش‌های متفاوتی به مطالب و تصویرهای مستهجن اینترنتی: نشان داده می‌شود: از میان جوانانی که در اینترنت به مطالب و تصویرهای مستهجن برمی‌خورند، بعضی مدعی هستند که این مطالب و تصویرها باعث آزارشان نمی‌شود، اما یک اقلیت قابل توجه این مطالب و تصویرها را دوست ندارند. یک چهارم ۹ تا ۱۵ ساله‌هایی که در اینترنت با مطالب و تصویرهای مستهجن روبه‌رو می‌شوند، در اسرع وقت از آن سایت خارج می‌شوند. اما دیگران می‌گویند که این مطالب و تصویرها را نگاه می‌کنند، به دوستان یا والدین خود می‌گویند چه دیده‌اند، و بعداً برای بازگشت به سایت، روی پیوندها کلیک می‌کنند.

○ در سنی نبوده‌اند که مطالب و تصویرهای مستهجن را ببینند: جالب آن‌که تقریباً نیمی (۴۵ درصد) از کاربران ۱۸ و ۱۹ ساله‌ی اینترنت که مطالب و تصویرهای مستهجن را (به صورت آن‌لاین یا آف‌لاین) دیده‌اند، حال تصور می‌کنند، نخستین بار که این مطالب و تصویرها را دیده‌اند، برای دیدن آن‌ها خیلی کم‌سن و سال بوده‌اند.

یافته‌های مهم درباره‌ی ارتباطات و مشارکت

جوانان به جای آن‌که ارتباطات چهره به چهره را ناخودآگاه برتر تلقی کنند، شکل‌های متفاوت ارتباطات در دسترسشان را ترجیح می‌دهند و در این میان، تلفن همراه به عنوان ابزار دارای اولویت در ارتباطات، دارد به سرعت جای صفحه‌ی نمایش رایانه را اشغال می‌کند. بین جوانان ۹ تا ۱۹ ساله‌ای که دست کم هفته‌ای یک بار از اینترنت استفاده می‌کنند:

○ تلفن همراه شیوه‌ی مرجح ارتباطات است: استفاده از تلفن همراه و پیام‌های مکتوب، حتی برای گذراندن وقت، برنامه ریختن، اندرز

○ برخی به مسائل شهری علاقه مند هستند: ۵۵ درصد ۱۲ تا ۱۹ ساله هایی که دست کم هفته ای یک بار از اینترنت استفاده می کنند، سایت های مرتبط با مسائل سیاسی یا شهری را جست و جو کرده اند، هر چند دو پنجم به این مسائل علاقه مند نبوده اند. با وجود این، اقلیتی از آن ها، به این سایت ها پاسخ داده یا به نوعی در فعالیت آن ها سهیم شده اند.

یافته های مهم درباره ی مخاطرات ارتباطات اینترنتی

ارتباطات اینترنتی همیشه تجربه های مفیدی برای کودکان و جوانان نیستند و مزایای آن ها باید در مقایسه با مشکلات آن ها سنجیده شود.

○ والدین تجربه های منفی فرزندان را دست کم می گیرند: یک سوم نوجوانان ۹ تا ۱۹ ساله ای که دست کم هفته ای یک بار به اینترنت وصل می شوند، گزارش می کنند که از طریق پست الکترونیکی، گپ اینترنتی، پیام های فوری یا پیام های مکتوب مطالب ناخواسته ی جنسی (۳۱ درصد) یا زننده (۳۳) دریافت می کنند. والدین اساساً تجربه های اینترنتی منفی فرزندان خود را دست کم می گیرند و از این رو، ظاهراً از نیاز بالقوه ی فرزندانشان به راهنمایی، آگاه نیستند. تنها ۷ درصد از والدین تصور می کنند که فرزند آن ها مطالب جنسی دریافت کرده است و تنها ۴ درصد تصور می کنند، فرزندشان در اینترنت تهدید شده است.

○ کودکان اطلاعات شخصی خود را در اینترنت افشا می کنند. بیش تر والدینی که فرزندشان در خانه به اینترنت دسترسی دارد (۸۶ درصد)، اجازه نمی دهند فرزندشان اطلاعات شخصی را در

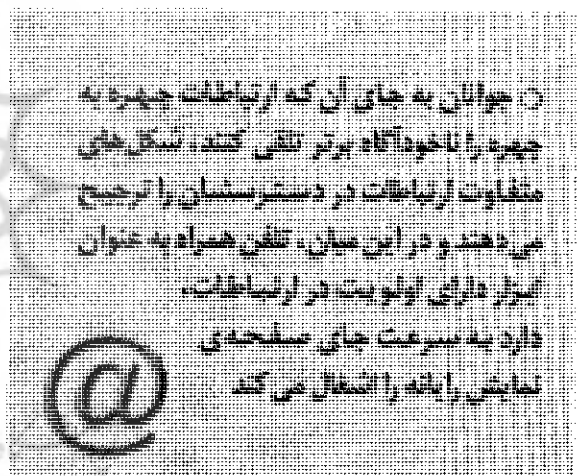
دادن، غیبت و وراجی کردن و ... بر ارسال نامه ی الکترونیکی یا پیام های فوری (I.M) ترجیح داده می شود.

○ بیش تر ارتباطات اینترنتی با دوستان محلی است: از سوی دیگر، تماس با کسانی که کودکان با آن ها ملاقات رودررو نداشته اند، عمدتاً برای ۲۱ درصد از کسانی روی می دهد که به اتاق های گفت و گو مراجعه می کنند.

○ صحبت کردن اینترنتی چندان رضایت بخش نیست، اما مزایای خود را دارد: یک سوم (۳۳ درصد) از کاربران پست الکترونیکی، پیام های فوری و اتاق های گفت و گو تصور می کنند که صحبت کردن با افراد در اینترنت به اندازه ی صحبت کردن با آن ها در زندگی واقعی رضایت بخش است. یک چهارم کودکان و جوانان نیز معتقدند که ارتباطات اینترنتی از نظر خصوصی بودن، اطمینان و صمیمیت از مزایای مهمی برخوردارند. به علاوه، یک چهارم ۱۲ تا ۱۹ ساله هایی که دست کم هفته ای یک بار از اینترنت استفاده می کنند می گویند که برای گرفتن پند و اندرز به اینترنت وصل می شوند.

همه ی کاربری ها یک سوئیه نیستند، بلکه بیش تر دو سوئیه اند: ۴۴ درصد به یک آزمون کوتاه اینترنتی پاسخ داده اند، ۲۵ درصد به یک سایت، نامه ی الکترونیکی یا پیام مکتوب فرستاده اند، ۲۲ درصد در زمینه ی مسأله ای، در اینترنت رأی داده اند، ۱۷ درصد به یک سایت، تصویر یا گزارش ارسال کرده اند، ۱۷ درصد در یک تابلوی پیام ها، پیام گذاشته اند و ۸ درصد یک فرم را پر کرده اند. از میان فعال ترین کاربران، ۳۴ درصد برای خود یک سایت درست کرده اند. به علاوه، ۹ درصد به دیگران پند و اندرز داده اند، در حالی که ۸ درصد یک تومار را امضا کرده اند.

اینترنت بر ملا کند (هرچند تنها ۴۹ درصد کودکان این موضوع را می‌پذیرند). به علاوه، تقریباً نیمی از ۹ تا ۱۹ ساله‌هایی که دست کم هفته‌ای یک بار به اینترنت وصل می‌شوند (۴۶ درصد)، می‌گویند اطلاعاتی از قبیل نام، سن، نشانی پست الکترونیکی، شماره‌ی تلفن، سرگرمی‌های مورد علاقه یا نام مدرسه‌ی خود را، به کسی داده‌اند که او را در اینترنت ملاقات کرده‌اند. درمقابل، تنها ۵ درصد والدین تصور می‌کنند فرزندشان چنین اطلاعاتی را فاش کرده است. ○ کودکان در اینترنت با هویت خود بازی می‌کنند: دو پنجم (۴۰ درصد) ۹ تا ۱۹ ساله‌هایی که دست کم هفته‌ای یک بار از اینترنت استفاده می‌کنند می‌گویند، با استفاده از نامی متفاوت، تغییر سن یا ظاهر خود و... خود را شخص دیگری جازده‌اند. همچنین، هرچند اغلب مقررات را می‌دانند، اقلیتی از آن‌ها به فراموش کردن رهنمودهای امنیتی در اینترنت اذعان دارند. ○ برخی از ملاقات‌های چهره به چهره شرکت کرده‌اند: یک سوم

فعالیت‌های ارزشمند دیگر شود و حریم زندگی خصوصی فرزندان را به مخاطره اندازد. از سوی دیگر، ۷۳ درصد معتقدند، اینترنت به فرزند آن‌ها کمک می‌کند تا در مدرسه عملکرد بهتری داشته باشد و مطالب ارزشمند بیاموزد.

کودکان، به رغم اشتیاق بسیار زیادی که برای استفاده از اینترنت دارند، همچون والدین خود، به اضطراب‌های رسانه‌ای حساس هستند. هر چند آگاهی از مخاطرات مهم است، ولی اضطراب گسترده امکان دارد استفاده‌ی جوانان را از اینترنت محدود سازد و جست‌وجوگری، اظهار وجود و خلاقیت را در آن‌ها تضعیف کند. ○ فرزندان نگران اینترنت هستند: سه چهارم ۹ تا ۱۹ ساله‌ها (۷۴ درصد)، از برخی فعالیت‌ها برای ایمن ساختن اینترنت آگاه هستند یا گزارشی خبری شنیده یا خوانده‌اند که باعث شده است تصور کنند، اینترنت می‌تواند خطرناک باشد. ۴۸ درصد کاربران روزانه و هفتگی، از این که افراد خطرناک با آن‌ها ارتباط برقرار کنند، نگران هستند. ۴۴ درصد از این که رایانه‌شان به ویروس آلوده شود و ۳۸ درصد از این که دیگران اطلاعاتی درباره‌ی آن‌ها به دست آورند، نگران هستند.

○ درخصوص فیلتر گذاری سردرگمی وجود دارد: در خانه‌هایی که دسترسی به اینترنت وجود دارد، ۳۵ درصد فرزندان می‌گویند که نرم‌افزارهای فیلتر کننده روی رایانه‌ی آن‌ها نصب شده است و ۴۶ درصد والدین ادعا می‌کنند که چنین کرده‌اند. با وجود این، ۲۳ درصد والدین می‌گویند از نصب فیلتر بی‌خبر هستند و تنها ۱۵ درصد والدینی که از اینترنت استفاده کرده‌اند، می‌گویند می‌دانند چگونه فیلتر نصب کنند.

یافته‌های مهم در زمینه‌ی نظارت بر اینترنت در خانه

والدین برای نظارت بر استفاده‌ی فرزندان خود از اینترنت با چالش‌های چندی مواجه هستند؛ به ویژه که در مقایسه با فرزندان، اغلب از تخصص لازم برای اعمال این نظارت برخوردار نیستند. در مجموع، نتایج پژوهش UKCGO نشان می‌دهد که فرزندان در مقایسه با والدین خود با تجربیات مشکل‌آفرین خطرناک بیش‌تری مواجه می‌شوند. نتایج این پژوهش همچنین حاکی از آن است که والدین بیش‌تر از فرزندان خود به اعمال نظارت‌های خانگی اعتقاد دارند.

درخصوص راهنمایی والدین سردرگمی وجود دارد: بیش‌تر والدینی که فرزندان‌شان در خانه به اینترنت دسترسی دارند، مدعی هستند که هنگام استفاده‌ی فرزند خود از اینترنت در کنار او هستند و او را حمایت می‌کنند؛ هرچند فرزندان آن‌ها کم‌تر احتمال دارد که بگویند چنین چیزی اتفاق می‌افتد. همچنین، والدین مدعی هستند که بر استفاده‌ی فرزندان‌شان از اینترنت مستقیماً نظارت می‌کنند،

(۳۰ درصد) ۹ تا ۱۹ ساله‌هایی که دست کم هفته‌ای یک بار به اینترنت متصل می‌شوند، در اینترنت با کسی آشنا شده‌اند و از هر دوازده نفر، یک نفر (۸ درصد) می‌گوید با کسی که اول بار او را در اینترنت ملاقات کرده، ملاقات چهره به چهره داشته است. با وجود این، اکثر این جوانان به یک نفر می‌گویند که می‌خواهند با او ملاقات کنند و دوست شوند و معتقدند که با او به آن‌ها خوش گذشته است.

یافته‌های مهم در خصوص دیدگاه‌های والدین و فرزندان درباره‌ی اینترنت

والدین به اینترنت دیدگاهی تردیدآمیز دارند، بسیار بیش‌تر از تردیدی که به دیگر رسانه‌های موجود در خانه از خود نشان می‌دهند. نگران هستند که اینترنت فرزندان آن‌ها را از دیگران منزوی سازد یا در معرض تصویرهای جنسی و خشونت‌آمیز قرار دهد، جایگزین

برانگیزاننده تر و مفیدتری برای کودکان و جوانان فراهم شود و ۶۴ درصد می‌خواهند سایت‌های بیش‌تری ویژه‌ی کودکان راه‌اندازی شود.

○ بهبود فناوری: سرانجام، ۶۶ درصد خواستار نرم‌افزارهای فیلترکننده‌ی پیشرفته‌تر، ۵۴ درصد خواستار کنترل بهتر والدین و ۵۱ درصد خواستار نرم‌افزارهای پیشرفته‌تر برای نظارت بر اینترنت هستند.

با وجود این، نمی‌توان صرفاً توصیه کرد والدین کنترل و نظارت بیش‌تری بر فرزندان اعمال کنند. از دیدگاه فرزندان، برخی مزایای اینترنت به حفظ آزادی و حریم خصوصی آن‌ها در برابر دخالت والدین بستگی دارد که همین موضوع باعث می‌شود، آن‌ها به ویژه از نظارت‌های سرزده یا مخفیانه‌ی والدین رضایت نداشته باشند. از این‌رو، مدیریت، هدایت و نظارت بر استفاده‌ی فرزندان از اینترنت، یک وظیفه‌ی حساس و چالش‌برانگیز است که بی‌تردید در صورت همکاری فرزندان، بیش‌ترین تأثیر را خواهد داشت. این همکاری نباید غیرممکن باشد. هرچند فرزندان به مهارت‌های اینترنتی خود اطمینان دارند، اما خودشان هم می‌دانند که از بسیاری جهات سردرگم، نامطمئن یا فاقد مهارت هستند و واقعاً می‌خواهند با این وضعیت مقابله کنند.

متوازن کردن فرصت‌ها و خطرها

ممکن است تصور شود، کودکانی که بیش‌تر به اینترنت وصل

هرچند باز هم ظاهراً فرزندان کم‌تر از این موضوع با خبر هستند. با وجود این، از هر ده نفر، یک نفر (۱۰ درصد) می‌گوید که نمی‌دانند فرزندش در اینترنت چه می‌کند، و یک پنجم (۱۸ درصد) می‌گویند نمی‌دانند چگونه به فرزندشان کمک کنند تا با ایمنی از اینترنت استفاده کند. این مسأله آشکارا نشان‌دهنده‌ی نیاز به بهبود و گسترش آگاهی و سواد اینترنتی است.

از آن‌جا که رایانه‌ها اغلب در اتاق‌های شخصی و نه عمومی قرار دارند، و چون ممکن است، نوجوانان و جوانان بخواهند در تنهایی به اینترنت وصل شوند و حتی از نظارت والدین بگریزند، تلاش‌های والدین برای نظارت بر استفاده‌ی فرزندان از اینترنت، به سادگی اعمال نمی‌شوند.

○ فرزندان نمی‌خواهند محدود شوند: دو سوم (۶۹ درصد) ۹ تا ۱۷ ساله‌هایی که دست‌کم هفته‌ای یک‌بار به اینترنت وصل می‌شوند، می‌گویند به شیوه‌های گوناگون، مراقب اعمال محدودیت یا نظارت والدین خود بر استفاده‌ی آن‌ها از اینترنت هستند.

○ فرزندان اجازه نمی‌دهند والدین به حریم خصوصی آن‌ها وارد شوند: دو سوم نوجوانان ۱۲ تا ۱۹ ساله‌ای که در خانه از اینترنت استفاده می‌کنند، برای حفاظت از حریم خصوصی خود در اینترنت دست به اقداماتی زده‌اند. ۳۸ درصد نام‌های الکترونیکی خود را پاک کرده‌اند تا دیگران نتوانند آن‌ها را بخوانند، ۳۸ درصد وقتی شخص دیگری به اتاق وارد شده است، سایتی را که می‌دیده‌اند به «نوار ابزار» منتقل کرده‌اند، ۱۷ درصد فایل‌سایت‌هایی را که به آن‌ها مراجعه کرده بوده‌اند، پاک کرده‌اند. ۱۷ درصد کوکی‌هایی را که مورد نیازشان نبوده‌اند، پاک کرده‌اند، ۱۲ درصد فایل‌ها را مخفی کرده یا تغییر نام داده‌اند تا کسی نتواند آن‌ها را پیدا کند و ۱۲ درصد بدون اجازه، از گذر واژه‌ی^۸ یک نفر دیگر استفاده کرده‌اند.

فهرست خواسته‌های والدین

به رغم فشارهایی که برای اعمال نظارت والدین بر دسترسی فرزندان به اینترنت و استفاده از آن وجود دارد، گفتنی است که خود والدین طرفدار یک رهیافت چندجانبه هستند:

○ نظارت سخت‌گیرانه‌تر: ۸۵ درصد می‌خواهند شاهد قوانین سخت‌گیرانه‌تر در خصوص هزینه‌نگاری اینترنتی باشند و ۵۹ درصد خواستار نظارت سخت‌گیرانه‌تر بر خدمات اینترنتی هستند.

○ آموزش‌های بیش‌تر: در حمایت سواد رسانه‌ای و اینترنتی، ۷۵ درصد می‌خواهند شاهد تدریس بیش‌تر و بهتر رهنمودها در مدرسه‌ها باشند، در حالی که ۶۷ درصد خواستار اطلاعات راهنمایی‌های بیش‌تری برای والدین هستند.

○ محتوای بهتر: والدین همچنین امیدوارند، تجربیات اینترنتی

یک تقسیم بندی جدید

امروزه دیگر کودکان و جوانان را صرفاً و حتی عمدتاً به کسانی که به اینترنت دسترسی دارند و کسانی که به اینترنت دسترسی ندارند، تقسیم بندی نمی کنند؛ هر چند «دسترسی» برحسب سرعت، مکان، کیفیت و پشتیبانی، یک هدف متحرک محسوب می شود و نابرابری ها در این زمینه همچنان وجود دارد: کودکان و جوانان را می توان به دو گروه تقسیم کرد: کسانی که اینترنت برایشان یک منبع غنی، متنوع، درگیر کننده، و برانگیزاننده است و در زندگی شان روز به روز بیش تر اهمیت می یابد، و کسانی که اینترنت برایشان یک منبع محدود، غیردرگیر کننده و هرازگاهی مفید است که اهمیت چندانی زیادی ندارد.

در این تقسیم بندی جدید، محور کیفیت استفاده از اینترنت است. بررسی UNCGO نشان می دهد، در مقایسه با کودکانی که از امکانات کم تری برخوردارند، کودکان طبقه متوسط، کودکانی که در خانه، به اینترنت دسترسی دارند، کودکانی که از طریق باند عریض به اینترنت دسترسی دارند و کودکانی که والدین آن ها به کرات از اینترنت استفاده می کنند، بیش تر احتمال دارد هر روز از اینترنت استفاده کنند و بنابراین، اینترنت را به عنوان رسانه ای غنی، گرچه خطرناک، تجربه کنند.

نتیجه گیری

○ آیا باید خوش بین بود یا بدبین؟ توجه عمومی عمدتاً بر خطرهایی متمرکز است که کودکان هنگام استفاده از اینترنت با آن ها مواجه هستند و این تأکید به جا و درست است. برخی ممکن است این گزارش را بخوانند و نیمه ی پر لیوان را ببینند و معتقد باشند، در اینترنت مطالب آموزشی و امکان مشارکت بیش تر، و خطرهای ناشی از مطالب و تصویرهای مستهجن و اتاق های گفت و گو کم تر از آن است که تصویر می کرده اند: دیگران ممکن است با خواندن این گزارش نیمه ی خالی لیوان را ببینند و معتقد باشند، اینترنت از آنچه امیدوار بودند، مزایای کم تر و خطرهای بیش تری دارد. بخش عمده ی مسأله به تجربه ی قبلی افراد بستگی دارد.

○ سایت مبتنی بر شواهد: امید است این یافته ها، از ماهیت و میزان این خطرها و نیز تلاش های والدین و فرزندان برای کاستن از خطرها و پرداختن به آن ها، تصویری روشن و دقیق ارائه کنند. به نظر ما، خطرها نباید سبب وحشت اخلاقی شوند و نباید محدودیت جدی فرزندان را در استفاده از اینترنت ایجاد کنند. به هر حال، خطرهای مذکور وجود دارند و بسیاری از کودکان، این پدیده های نگران کننده یا مشکل آفرین را تجربه می کنند. این خطرها توجه و مداخله ی جدی دولت، دست اندرکاران آموزش و صنایع، و والدین را ایجاب می کنند.

می شوند، فهمیده تر می شوند و از این رو، قادرند از خطرها اجتناب کنند و از مزایای اینترنت حداکثر استفاده را ببرند. اغلب امید می رود بتوان کودکانی را که وارد هستند، با رایانه های خود تنها گذاشت، اما باید مراقب کودکانی که هنوز چندان وارد نیستند بود، زیرا از تجربه و تخصص برخوردار نیستند و در مقایسه با کودکانی که «می دانند دارند چه می کنند»، بیش تر در معرض خطرند.

○ کسانی که از اینترنت استفاده می کنند، از مزایای بیش تری بهره مند می شوند، اما با خطرهای بیش تری نیز مواجه هستند: بروی UKCGO نشان می دهد، کسانی که هر روز از اینترنت استفاده می کنند، در مقایسه با کاربران هفتگی، بیش تر احتمال دارد که از آن برای طراحی سایت، مشارکت سیاسی، مرور امتحانات و درگیر شدن دو سویه استفاده کنند. با وجود این، آن ها بیش تر احتمال دارد با مطالب و تصویرهای مستهجن، خشونت آمیز و نفرت انگیز اینترنتی برخورد کنند، با دوستان اینترنتی در خارج از اینترنت ملاقات کنند و اطلاعات شخصی را در اینترنت فاش کنند.

○ کسانی که کم تر از اینترنت استفاده می کنند، با خطرهای کم تر مواجه می شوند، اما از مزایای کم تر هم بهره می برند.

نتایج بررسی UNCGO مؤید این نکته است و بنابراین، با توجه به سایر هزینه های کاهش استفاده از اینترنت، صرف محدود کردن دسترسی کودکان به اینترنت، راهبرد نامناسبی برای به حداقل رساندن خطرهایی که این کودکان با آن ها مواجه می شوند، به شمار می رود.

○ هنوز از تمامی ظرفیت‌های اینترنت استفاده نشده است: منابع بررسی UKCGO نشان می‌دهند که کودکان و جوانان رفته رفته به شیوه‌های متفاوت، به سمت عمق و تنوع بخشیدن به استفاده‌ی خود از اینترنت گام بر می‌دارند و بسیاری از آن‌ها دارند کارکشتگی، انگیزه و مهارت‌های بیش‌تری به دست می‌آورند. اما این بررسی همچنین نشان می‌دهد، بسیاری از کودکان هنوز از ظرفیت‌های بالقوه‌ی اینترنت استفاده نمی‌کنند. این جوانان نگران خطرهای هستند، تنها به چند سایت مراجعه می‌کنند، برای خود سایت درست نمی‌کنند و بیش‌تر از سایت‌ها به عنوان منابع حاضر و آماده برای سرگرمی یا دریافت اطلاعات استفاده می‌کنند، نه فرصت‌هایی برای درگیر شدن انتقادی، تولید محتوا یا مشارکت فعال، این‌که چگونه می‌توان این توان بالقوه را به منصفی ظهور رساند، همچنان چالشی مهم در دهه‌ی آینده محسوب می‌شود.

○ رهیافتی توأم با نظارت: در مجموع، این گزارش نشان می‌دهد که اگر جامعه می‌خواهد بین قرار دادن کودکان در معرض خطر یا آسیب از یک سو، و از بین بردن فرصت‌های آن‌ها برای مشارکت، کسب لذت و اظهار کامل خود از سوی دیگر، مسیر درستی را انتخاب کند، اتخاذ رهیافتی توأم با نظارت، بسیار اهمیت دارد. تمرکز و تأکید بر خطرهای یا فرصت‌ها، بدون پذیرفتن پیامدهای سیاست‌ها یا شرط‌های خاص برای دیگری، احتمالاً مشکل‌آفرین خواهد شد و حقوق یا امنیت کودکان را از بین خواهد برد.

مرور طرح

الف) نسل اینترنتی

بسیاری از خانواده‌ها، به ویژه آن‌ها که فرزند دارند، اکنون در خانه به اینترنت دسترسی دارند؛ هرچند هنوز برخی از آن‌ها از دسترسی به اینترنت در خانه‌ی خود محروم هستند. شیوه‌های ریشه‌دار شدن اینترنت در زندگی روزمره، دارد توجه گسترده‌ای را جلب می‌کند و سؤالاتی را در خصوص دسترسی و نابرابری، ماهیت و کیفیت استفاده، لزوم آن برای رشد اجتماعی و آموزش کودکان، و سرانجام، ایجاد توازن بین خطرهای و فرصت‌هایی که اینترنت برای کودکان و خانواده‌های آن‌ها به وجود می‌آورد، مطرح می‌سازد. دیدی دوگانه نگر به کودکان و جوانان وجود دارد: از یک طرف آن‌ها را «نسل دیجیتالی» و پیش‌رو در توسعه‌ی توانش‌های اینترنتی می‌دانند، و از طرف دیگر، همچنان آن‌ها را آسیب‌پذیر و احتمالاً در معرض خطر تلقی می‌کنند.

نتایج پژوهش‌های اولیه حاکی از آن بوده است که والدین امیدوارند، آینده‌ی آموزشی فرزندانشان بهتر شود، اما نگران خطرهای اینترنتی نیز هستند. از این گذشته، والدین نمی‌دانند چگونه فرزندان خود را به استفاده از سیاست‌های اخلاق و ارزشمند ترغیب کنند.

○ کودکان، به رغم اشتیاق بسیار زیادی که برای استفاده از اینترنت دارند، همچون والدین خود، به اضطراب‌های رسانه‌ای حساس هستند. هر چند آگاهی از مخاطرات مهم است، ولی اضطراب گسترده امکان دارد استفاده‌ی جوانان را از اینترنت محدود سازد و جست‌وجوگری، اظهار وجود و خلاقیت را در آن‌ها تضعیف کند

هرچند کودکان به استفاده از اینترنت اشتیاق دارند و با افتخار خود را «نسل اینترنتی» می‌نامند، در مواجهه با چالش دسترسی به بهترین مشکل اینترنت و اجتناب از مشکلاتی که اینترنت به بار می‌آورد، از نظر اعتماد به نفس و کفایت بسیار متفاوت هستند.

شرکت‌های تجاری که در پی گسترش بازار تولیدات رایانه‌ای برای کودکان و نوجوانان هستند، بر ایجاد محتواها و خدمات اینترنتی هدفمند تأکید دارند. در بخش دولتی، این امیدواری وجود دارد که اینترنت موجب درگیری سیاسی جوانان، توجه آن‌ها به ارزش‌های اجتماعی و ایجاد چشم‌اندازهای نوین آموزشی شود. در اینترنت فرصت‌های زیادی وجود دارد؛ هرچند در حال حاضر، از این فرصت‌ها تا حدود زیادی استفاده نمی‌شود. اما توجه رسانه‌ها - و بنابراین دغدغه‌ی مردم - بیش‌تر بر خطرهای احتمالی متمرکز است که به بحث درباره‌ی چگونگی نظارت بر دسترسی جوانان به اینترنت و استفاده از آن، منجر می‌شود. از نظر تدوین خط مشی، جامعه باید بتواند بین دو خطر، یعنی: ناتوانی در به حداقل رساندن خطرهای و ناتوانی در پیشینه ساختن فرصت‌ها، توازن برقرار سازد.

ب) کودکان انگلیسی به اینترنت وصل می‌شوند (UNCGO)
طرح پژوهشی «کودکان انگلیسی به اینترنت وصل می‌شوند» (UNCGO)، با مقایسه‌ی دختران و پسران سنین متفاوت و سابق استفاده‌ی آن‌ها از اینترنت، سرگرم بررسی دقیق شرایط جوانان ۹ تا ۱۹ ساله است تا دریابد، چگونه اینترنت ممکن است زندگی خانوادگی، شبکه‌های همسالان و یادگیری رسمی و غیررسمی را دگرگون سازد، و یا خود تحت تأثیر این عوامل شکل بگیرد. در این پژوهش، مصاحبه‌های کیفی و مشاهده‌ها با نظر خواهی سراسری از کودکان (کاربر و غیرکاربر) و والدین آن‌ها تلفیق شده است. مسؤلان این طرح در نخستین گزارش خود، یافته‌های کیفی

تحقیق را با استفاده از یک رشته مصاحبه‌های گروهی و مصاحبه‌های انفرادی با کودکان که در تابستان سال ۲۰۰۳ انجام شده بود، ارائه کردند. این دومین گزارش، مرور یافته‌های حاصل از نظرخواهی ملی چهره به چهره از کودکان و والدین است.

در گزارش نهایی UNCGO که قرار است در بهار سال ۲۰۰۵ منتشر شود، تحلیلی مفصل و دقیق، و یافته‌های یکپارچه شده‌ی حاصل از کل مراحل تحقیق ارائه خواهد شد.

هدف‌ها و رویکردها

الف) هدف‌های پژوهش

شناخت آگاهانه و دقیق نسبت به ماهیت و میزان دسترسی به اینترنت و استفاده از آن برای مقابله با جو فعلی گمانه‌زنی‌ها و حتی وحشت‌های رسانه‌ای در رابطه با پیامدهای شگرف پذیرش همگانی اینترنت، ویژه بین کودکان و نوجوانان، بسیار ضروری است.

واقعیت‌ها، ارقام، و حتی گزارش‌های شفاهی درباره‌ی استفاده‌ی کودکان از اینترنت، با بحث داغ بر سر اهمیت آن‌ها همراه شده است. هدف این طرح، متوازن ساختن ارزیابی دو حوزه‌ی تهدیدها با دو حوزه‌ی فرصت‌ها، به منظور ایجاد چارچوبی دانشگاهی و سیاسی در رابطه با استفاده‌ی کودکان و جوانان از اینترنت است. این چهار حوزه عبارتند از:

۱. دسترسی، نابرابری و تقسیم‌بندی دیجیتال
۲. شکل‌های نامطلوب محتوا و تماس
۳. آموزش، یادگیری غیررسمی و سواد
۴. ارتباطات، هویت و مشارکت

ب) تداوم‌ها و تحول

برخی مفسران که به ادعاهای آرمانگرایانه در خصوص «آینده تحت هدایت فناوری» مشکوک هستند و منتقدانه این سؤال را مطرح می‌کنند که چگونه زندگی روزمره ممکن است تحولی اساسی را تجربه کند، در واکنش به مجموعه‌ی روز افزون پژوهش‌های تجربی، بر تداوم‌های تاریخی تأکید می‌کنند. به هر حال، درس تاریخ رسانه‌هایی که روزگاری جدید بوده‌اند، بیش‌تر به تنوع تدریجی یا تغییر جایگاه رسانه‌ها مربوط می‌شود و تا به جایگزینی را دگرگونی کامل شیوه‌های پیشین زندگی. این رویکرد ما را به بررسی بافت استفاده از رسانه‌ها، برحسب خانواده و دوره‌ی کودکی، اوقات فراغت و سبک‌های زندگی، فرهنگ جوانان و فرهنگ مصرف‌کنندگان، کار و آموزش، و ارزش‌های اجتماعی سوق می‌دهد که همه‌ی آن‌ها هم‌زمان تحولی تدریجی را به شیوه‌ای تجربه می‌کنند که شرایط استفاده از اینترنت را شکل می‌دهد و با آن به تلافی می‌رسد.

در مقابل، سایر مفسران دیگر تحولات اساسی را اصل قراری دهند و اینترنت را تسهیل‌کننده‌ی یک دگرگونی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و روانی، خواه به سمت یک جامعه‌ی شبکه‌ای و شرایط پسامدرنی، خواه به سمت یک کابوس، تلقی می‌کنند. این دیدگاه، از نشانه‌های اولیه‌ی برخورد مبتکرانه با محتوا و استفاده از اینترنت، برای پیشبرد برخی دیدگاه‌های متصور از آینده، به ویژه با تأکید بر مرزهای مبهم و سابقاً مهم بین: سرگرمی و آموزش، کار و اوقات فراغت، خصوصی و عمومی، محلی و میانی، و تولیدکننده و مصرف‌کننده است که پرداختن به این مباحث را فوزیت می‌بخشد. زیرا پیش‌بینی آگاهانه‌ی تحولات آینده، به تندوین به موقع سیاست‌های مربوط به تولید محصولات و اعمال مرتبط با اینترنت کمک می‌کند؛ درست همان‌گونه که تفسیر نادرست نشانه‌های اولیه ممکن است، به مغشوش شدن مسائل منجر شود.

رویکرد کودک محور

طرح پژوهشی «کودکان انگلیسی به اینترنت وصل می‌شوند» می‌کوشد، با ترسیم رابطه‌ای تجریمی بین تداوم و تحول این رویکردهای متضاد، مسیر درست را پیدا کند، این بررسی نه تنها به تحلیل‌های قبلی درباره‌ی محتوای خدمات و کاربرد اینترنت توجه دارد، بلکه همچنین بر دیدگاهی کودک محور تأکید می‌کند. دیدگاه کودک محور، کودکان را عواملی فعال و تفسیرگر تلقی می‌کند که به معانی و پیامدهای این پدیده‌ی جدید از طریق یک رشته اعمال اجتماعی جدید شکل می‌دهند.

این که فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات، در جریان فعلی زندگی اجتماعی ادغام خواهند شد یا مسیرهای جدیدی را مطرح خواهند کرد، به باورها و کنش‌های کناری آن‌ها در فعال کردن روندهای خاص، نسبت به دیگر روندها، و دادن معنا و ارزش به آن‌ها در زندگی روزمره بستگی دارد. از این رو، ما درصدد پاسخگویی به این پرسش هستیم که چگونه خودکودکان می‌توانند، در ایجاد کاربردهای جدید و اهمیت بخشیدن به اینترنت، از طریق پاسخ‌ها و بازی‌های خلاقانه و اعمال زندگی روزمره‌ی خود، ایفای نقش کنند.

زیر نویس:

1. UK Children Go Online
2. Children International
3. Citizen Online
4. Computer - assisted
5. Links
6. Message Board
7. Task Bar
8. Pass Word